

SUOMEN TÄYDEN
EVANKELIUMIN LIIKEMIESTEN
KANSAINVÄLINEN
VELJESLIITTO

Selviytyminen Aavikkomyrskystä

Armeijan lastenlääkärinä en koskaan voinut odottaa komennusta ulkomaille. Aavikkomyrsky vei monet meistä pois kodin turvasta. Siellä sain kokea sisäisessä rauhassani uuden syyvyyden...

VOICE • Numero 1 • 1998 • Full Gospel Business Men's Fellowship International'in samannimisen lehden numeron 981 suomenkielinen painos • **Julkaisija** Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto ry STELK, PL 217, FIN-00931 HELSINKI • **Toimittaja** Tom Nybergh, puh (09) 8733418 • **Tiedustelut, tilaukset, osoitteet** STELK, PL 217,00931 HELSINKI • PL 57, 02271 ESPOO • puh (09) 8843234, (09) 8044004 • fax (09) 8842335 • **Paino** Grafiche Perciballi, ROOMA, ITALIA • VOICE ilmestyy, jos Jumala suo, vuonna 1997 suomeksi kuutena numerona. LUETTUASI ÄLÄ HEITÄ TÄTÄ LEHTEÄ POIS – ANNA SE YSTÄVÄLLESII!

FIN. NR. 981

SUOMENKIELINEN PAINOS

VOICE

Selviytyminen Aavikkomyrskystä

Dr. John Sullivan

Sokea näkee 2

Rampa kävelee 3

Budapest, Unkari

Selviytyminen 4

Aavikkomyrskystä

Tri. John Sullivan,

Ohio

Tilaa Voice 9

Aito mustalainen 10

Sonnie Gibbard,

Lontoo, Englanti

Yhteystietoja 13

Voittajan etu 13

Bill Ashpaugh,

Olympiatason kehonrakentaja

Jalkapalloa ja 14

väkivaltaa!

Stefan Driess,

Schlaitdorf, Saksa

Tärkeä tieto 17

Perheväkivaltaa 18

Gary Jackson,

Essex, Englanti

Keitä olemme? 19

Pääkirjoitus

Richard Shakarian

Sokea näkee

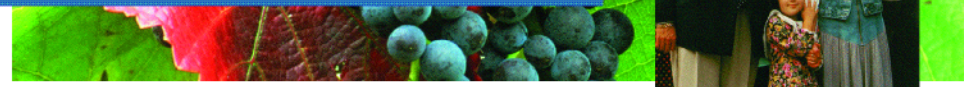
Äskettäisen Budapestin tapahtumamme menestys on vasta alkua. Jumalalla on jotakin uutta Veljesliitolle. Eräs AVAIN tapahtumassa oli uutislehtisemme, joita jaettiin ympäri kaupunkia. Jumala on näyttänyt sen minulle, että, kun totuus Hänestä leviääsi vapaasti Budapestissa, Hän vetäisi ihmisiä puoleensa. Näin juuri tapahtui.

Emme menneet saarnaamaan tai tuomitsemaan ihmisiä. Tuomion sanoma ei pelasta ketään. Kerroimme helpompia tarinoita, kuten naisesta, joka parantui sairaudestaan, kun hän yksinkertaisesti ojensi kätensä uskossa kohti Jeesusta. Kerroimme sokeasta kerjäläisestä, jonka Mestariimme paransi, kun hän kutsui Jeesusta apuun.

Toinen AVAIN, jonka Jumala näytti minulle, oli, että meidän tulee keskittyä rukouksen voimaan. Tämä tarkoitti, että rukoilisimme yhdenlaisesta tarpeesta kerrallaan. Eräessä tilanteessa kerroin ihmisjoukolla, että Jumala tulisi parantamaan monen näön, ojensimme kätemme heidän ylleen ja rukoilimme. Monet sokeat saivat poistua tilaisuudesta näkönsä takaisin saaneina. Sitten rukoilimme kuulovammaisten puolesta. He saivat kuulonsa takaisin. Joukossa oli myös keuhkovikaisia ja rampoja, jotka paranivat. Se oli jännittävää aikaa!

Richard Shakarian
Kansainvälinen Presidentti

Rampa kävelee

Budapest, Unkari

Selkärankavammansa vuoksi Zoltan Varadi oli ollut työkyvytön seitsemän vuotta. Valmisteltiin Budapestin FGBMFI:n (Full Gospel Business Men's Fellowship International, toimii ja tunnetaan Suomessa nimellä; Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto, STELK) johdolla konserttia ja suurtapahtumaa. Erään ryhmän jakaessa tapahtumasta kertovaa lehteä, he löysivät hänet metroasemalla makaamassa, likaisen huovan päällä, kerjäämässä, pitäen esillä kylttiä "Olen vammainen ja työkyvytön"

He antoivat hänelle yhden lehdistä ja kertoivat Hänelle tarinan Raamatusta, apostolien teoista, tarinan tempelin portilla kerjäävästä miehestä, joka parani. Eräs ryhmän jäsenistä otti vammaisen miehen käden omaan kätensä, aivan kuin Raamatun tapauksessa, sanoen, "Jeesuksen Kristuksen nimessä, nouse ylös ja kävele". Se oli hänelle ensin hyvin vaikea, mutta, kun hän liikkui, se kävi aina vain helpommin ja helpommin.

Käsi kädessä nuo kaksi miestä alkoivat juosta yhdessä metroasemalla. Zoltan sanoi, "En tiedä mitä minulle tapahtui, mutta tunsin lämpöä".

"Kun tajuisin mitä tapahtui, annoin hänen mennä ja hän juoksenteli itseksensä", ryhmämme jäsen kertoo. Mies juoksenteli kaikkien, hänet tuntevien aseman kauppiaiden luo, huutaen: "Olen parantunut! Olen parantunut"! Hän heitti pois kyltinsä ja keppinsä, sanoen, "En tarvitse näitä enää"! Saimme kuulla kaksi päivää myöhemmin, että hän oli takaisin metroasemalla, kävelemässä ympäriinsä kertomassa ihmisille Jeesuksesta.

Yhdessä kokouksistamme eräs nuori nainen liittyi joukkoomme. Kiinnitin häneen huomiota, koska oli niin ilmeistä, että hänellä oli vaikeuksia kävellä. Rukouksemme aikana Jumala paransi hänet. Ensimmäistä kertaa hänen elämässään hän kykeni

seisomaan selkä suorana. Hän alkoi kävellä, ensin hitaasti, sitten nopeammin ja täysin normaalisti.

Eräs nainen oli tullut kahden pienen lapsensa kanssa. Hänen toisella lapsellaan oli hengitysvaikeuksia ja hän itse kykeni juuri ja juuri näkemään. Rukouksemme jälkeen kumpikin parani. Nainen alkoi kertoa mitä kaikkea hän pystyi näkemään kentän toisella puolella. Eikä siinä kaikki! Hän piteli kumpaakin kuulokojettaan käsisään. Hän luuli, että niihin oli tullut jokin vika, kun ne pitivät niin hirveätä meteliä, mutta hänelle selvisi, että hän ei niitä enää tarvitsisi. Hän pystyi kuulemaan normaalisti!

Selviytyminen Aavikkomyrskystä

Pelastui 5 sekunnissa

Ilmavoimien luutnantti Ian Ferguson

”Se on ohjauskyvytön!” huusin suunnistajalleni. ”Aion häipyä täältä”. Pidin päätäni alhaalla polvieni välissä kun vetäisin kahvasta. Raketit syttyivät ja istuimeni ampaisi suoraan ulos, ylös, kiihtyen 0 – 100km/h yhdessä 3-osa sekunnissa. Laskuvarjoni alkoi heti aueta. Myöhemmin sain kuulla, että pelastautumiseni heittoistuimella oli matalin ja nopein Royal Air Forcen historiassa. Henkeni pelastui alle viidessä sekunnissa!

Oli ihme, että lensin tuota taistelukonetta. Kuinka kovasti ja pitkään olinkaan tehnyt työtä saadakseni luvan ja etuoikeuden istua sen ohjaamossa! Koulu oli taistelua alusta alkaen. Poikkeuksellisen päättäväisyyteni avulla onnistuin lopulta. Kun RAF hylkäsi anomukseni tulla lentäjäksi, näytti siltä, että lentäjäurani ei toteutuisi lainkaan. Lopulta minut hyväksyttiin upseerikoulutukseen ja lentäjäkoulutukseen. Pääsin takaisin yliopistoon sekä fyysisiin testeihin.

Valmistuin upseeriksi ja pääsin pilottikoulutukseen suihkukoneisiin. Vaikka minua ei alussa pidetty sopivana, päädyin taistelulentäjäksi. Niihin aikoihin tapasin Elizabethin, ja tein elämäni tärkeimmän päätöksen. Hänen kauttaan opin käymään kirkossa, jossa sain kuulla miesten puhuvan Jumalasta kuin Hän todella olisi olemassa. Heidän sisäinen lujutensa ja vastauksensa näyttivät tehneen minuun vaikutuksen. Lopulta, eräänä erityisen hankalana päivänä, kerroin Jumalalle olevani väsynyt taisteluun ja pyysin Häntä huolehtimaan elämästäni.

Joitakin vuosia myöhemmin tuli maahansyöksyn aamu. Ainoa mahdollisuuteni oli laukaista heittoistuin vaarallisen pienessä korkeudessa, olin ilmassa vain 15 sekuntia. Vasen käsivarteni ja oikea sääreni murtuivat. Epäonnekseni laskuvarjoni ei painunut kasaan, raahauduin kasvot alaspäin kivien ja lumihankien yli. Potkin päästäkseni selälleni, huusin Jumalaa avukseni, jotta saisain voimia avata varjoni kiinnityshihnat yhdellä kädelläni. Hän teki sen, olin vapaa! Jeesus oli kanssani tuona kauhistuttavana hetkenä. Oli fantastista, että kykenin maatessani vuorenhuipulla odottaen pelastuspartiota, laulamaan ylistyslauluja.

”Miten onnistuit saada hätäradioiden toimimaan?” kysyi Tutkimuslautakunta. Totuus oli, että en onnistunut. Vaikka kuinka tutkin sitä en saanut sitä kytkettyä. Heidän seuraava kysymyksensä yllätti minut, ”Miten sait hätäsanoman lähetettyä”? Sen perusteella helikopteri löysi suoraan luoksesi! ”Mihin minä en pystynyt, sen minä uskon Jeesuksen tehneen puolestani. Hän johti pelastuspartion suoraan luoksesi.

Tri. John Sullivan, Ohio, Texas, USA

PAM! Räjähdyks ravisti minut hereille. Katselin ympärilläni. Pelko häivähti diviisioonan muiden tykkimiesten silmissä. Mitä oli tapahtunut? ”Istukaa paikoillanne!” huusi korkea-arvoisin upseerimme. Olimme Saudi Arabiassa, täpötäydessä asuntolassa, jossa oli miehiä makuupusseissa vierivieressä. ”Odottakaa kunnes saamme tarkempia ohjeita!”

Niitä ohjeita emme koskaan saaneet. Sen sijaan varoitussireeni alkoi minuutin kuluttua ulvoa: varoitus kemiallisista aseista! Se oli käsky pukeutua täysiin varusteisiin, kaasuamioon ja suojapukuun.

U.S. Patriot-ohjus oli torjunut Irakilaisen Scud-ohjuksen, joka tuhoutui räjähtäen Dammanin satamakaupungin yllä. Tietämättä, oliko siinä myrkkyykaasuja, esimiehemme komensivat meitä pysymään suojavarusteissamme, kunnes agenttimme varmistaisivat tilanteen.

Sireeni ulvoi kello 1:30 aamulla. Muutaman tunnin kuluttua minut valtasi klaustrofobia (ahtaan paikan kammo). Se aiheutti minussa hallitsematonta kauhua, vaikka olin rukoillut hälytystilan alusta läh-

tien. Pian sain tuntea, ympäri maailmaa luettujen, rukousten nousevan taivaisiin sekä Jumalan läsnäoloa.

Operaatio Aavikkomyrskyn jälkeisinä vuosina, suurin osa maailmaa ei ole kuullut asioista mitä Jumala teki Lähi-Idän kriisin aikana. Jos kuuluit rukoilijoiden joukkoon, haluan kiittää sinua. Ei ole epäilystäkään, siitä, etteikö rukouksiasi olisi kuultu ja arvostettu. Lastenlääkärinä en voinut koskaan kuvitella joutuvani tehtäviin ulkomailla.

Eräänä iltana, kerroin vaimolleni Debralle, ”Lastenlääkäriksi he tuntuvat kouluttavan minua todella perusteellisesti. He ovat antaneet minulle ylimääräistä ensiapu-, sydän-elvytys-, tehohoitokoulutusta ja taisteluvammojen sekä kemiallisten aseiden aiheuttamien sairauksien hoitokoulutusta. Koulutuksen syy selvisi minulle samana päivänä, kun Fort Rileyn sairaalan apulaiskomentaja kutsui kokoon hätäpalaverin. Hän luetteli nopeaan tahtiin niiden nimet, jotka lähetettäisiin Persian lahdelle.

Ensimmäisen jalkaväkikomppanian ”Iso punainen 1”, eli HHB-Divarty, mainittiin minun nimeni kohdalla. Toimisin siellä

kirurgina ja olisin vastuussa 2,000 nuoren miehen ja naisen terveydestä. Kymmenen vuoden sotilas-palvelun jälkeen, tunsin yhtäkkiä uudenlaisia paineita. Olimme silti olleet valmistautuneet. Olimme vaimoni kanssa jo aiemmin keskustelleet mahdollisesta siirrosta sota-alueelle.

Kun hyvää-tarvoittavat ystäväni, sanoivat, ”Rukoilemme, ettei sinun tarvitsisi lähteä”, vastasin heille, ”Olen valmis lähtemään”. Sitäpaitsi, ”Kuka olisi sopivampi lähtemään,” Deb lisäsi. ”Vaikka pahin mahdollinen tapahtuisi, hän menee taivaaseen”. Minun täytyy myöntää, etten kummemmin jännittänyt, kun laskeuduimme 767-jumboillamme Dammanin lentokentälle tammikuun puolivälissä 1991.

Tunnelma oli muuttunut ankeaksi jo välitankkauksemme aikana Saksassa. 22-tunnin lentomatkas-tamme puolet oli kulunut pilailen ja vitsailen nyt olimme taas kaikki vakavia. Todellisuus näyttäytyi Saudi Arabiassa. Leirydyimme pian, jo sadekauden aikana, aavikolle. Rotat juoksentelivat liukastellen mutalammikoissa. Hampaani kalisivat kun makasin nihkeässä miinus 4-asteisessa yöilmassa, olin varma, että tätä pahempaa maanpäällistä helvettä en tulisi koskaan kokemaan.

Silloin en vielä tiennyt henkisestä paineesta, joka myöhemmin sai sotilaan kääntämään aseensa omaa ryhmäänsä vastaan, uhaten tappaa heidät. Jotkut luulivat saaneensa jonkin halvauksen tai myrkkyykäärmeen pureman. Olisin, jos olisin sillä hetkellä saanut valita, lähtenyt heti seuraavalla lennolla kotiin Kansasiin.

Scud-ohjuksen räjähtämisen jälkeen divisioonamme siirrettiin muutama sata kilometriä pohjoisemmaksi. Olimme jonkin aikaa vain noin 50 kilometrin päässä Irakin rajasta. Heidän ohjuksensa eivät pystyneet aiheuttamaan vahinkoa niin läheltä. Silti divisioonamme kärsi muutamia tappioita sodan aikana, menetimme muunmuassa nuoren siviilin auto-onnettomuudessa. Vaikka se ei johtunut sodasta, se muistutti meitä kuoleman jatkuvasta läsnäolosta.

Huolimatta sodankäynnin sivistys-mättömyydestä, näimme monta syytä kiittää Jumalaa. Yksikömmme suurin teltta oli telttasairaala. Siitä tuli monelle hengellinen pakopaikka. Monet uskovat tulivat pitämään Raamattuiltoja kanssani. Oikean ilmapiirin aikaansaamiseksi, muutamat musikaalisesti lahjakkaat sotilaat, tarjosivat meille kauneinta ylistys-musiikkia, mitä olin koskaan kuulut.

Varsin usein, komentajamme tai miehistöpäseerimme kysyi, ”Kapteeni Sullivan, mitä te siellä touhuate”? Kun vastasin: ”Tuota noin, tutkimme Raamattua”, he heittivät kummallisia katseita, mutta eivät koskaan kieltäneet meitä. Sunnuntaisin järjestimme

myös ”Täyden Evankeliumin” jumalan-palveluksia. Silti, suurin ilo oli nähdä Jumalan käden varjelevan meitä. Kerron kolme esimerkkiä.

Sodan alussa, ilmavoimamme pommitus- ja ohjuslennot Irakiin kulki ylitsemme. Eräänä päivänä suihkukoneen ylittäessä kaikui kummitusmainen vihellys läpi ilman. Yhtäkkiä Sidewinder-ohjus sujahti keskellemme, laskeutui 50 metrin päähän eräästä alueella kävelevästä sotilaasta. Sytytyspanos räjähti. Se säikäytti hänet pahan kerran ja ajoi väkeä ulos teltoistaan, mutta varsinainen pommi ei koskaan räjähtänyt.

”Olipas meillä onnea, vai mitä?”, kysyi majuri. ”Herra majuri, voitte kutsua sitä miksi haluatte,” vastasin, ”mutta tiedän, että Jumala varjeli meidät. Uskon, että puolestamme rukoilee enemmän ihmisiä kuin koskaan minkään taistelemamme sodan aikana. Jos kykenisimme näkemään meitä ympäröivät enkelit, ällistyisimme”. Katsellen minua, kuin olisin juuri tullut ulkoavaruudesta, hän tokaisi: ”Äh, se oli vain onnea”, ja käveli pois.

Seuraavana päivänä kuulimme toisen räjähdysten. Hetkeä myöhemmin radiopuhelimeni rämisi. ”Doc, ota lääkintävälil-neesi ja lähde liikkeelle! Brittien haupitsi syttyi tuleen ja alkoi ampua sattumanvaraisesti läheisiin yksiköihin”. Kömmimme pihalle ja aloimme heitellä tarvikkeita ambulanssiin, kun puhelin soi uudestaan. ”Lopeta, mitä sitten teetkin, Doc. Emme oikein ymmärrä miksi, mutta kukaan ei loukkaantunut”.

Yhtäläillä ihmeellinen oli tapaus muutama viikko myöhemmin, olimme juuri edenneet Irakin rajalle asti. Kun yksi pattereistamme laukaisi keskikipitän-matkan raketti-järjestelmän, nuori sotilas teki 180-asteen virheen. Hän käänsi järjestelmänsä ympäri ja laukaisi kuusi pommia meitä kohti.

Muutamat sotilaat jäivät järkyttyneinä shokissa paikoilleen. Jotkut sukelsivat ketunkoloihin. Olin kuljettajani kanssa tarvikehakumatkalla kun kuulimme pommien räjähtelevän. Käännyimme heti ympäri ja suuntasimme takaisin leiriin. Nuo raketit sisältävät ”pikkupommeja” jotka kimmahtavat maasta räjähtäen. Kun ne räjähtävät, ne sylkevät ”metallisateen”, shrapnellin, joka vahingoittaa ja tappaa. Tälläkään kerralla kukaan ei loukkaantunut. Sitäkään ei pysty ihmis-sanoin selittämään.

Esimerkkejä

Mies oli kasvanut kristillisessä kodissa. Hän ajautui vähitellen maailman viettäväksi, etupäässä juhliin ja vapaisiin seksisuhteisiin. Muutama viikko tulomme jälkeen – keskellä kuumeista toimintaa – Jumala järjesti minulle tunnin yhtämittaisen keskustelun. Mies kysyi voisiko hän palata Jumalan yhteyteen vai paheksuiko Herra hänen hurskasteluaan. Vakuutin hänelle: ”Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä” 1Joh.1:9(-92).

Naispuolinen lääkintähenkilö, joka myös oli kasvanut kristillisessä kodissa ja jopa lauloi koorossa, työkomennuksensa aikana Etelä-Koreassa, oli päättänyt, että kristityn tie oli liian vaativa. Erään kokouksen aikana hän uudisti suhteensa Kristukseen.

Minut kasvatettiin hyvässä irlantilaisessa katolisessa kodissa. Olin keskinkertainen opiskelija, jonka ensisijainen mielenkiinto ole urheilussa ja työssä. Seurakunta oli vasta kolmantena. Nuorena teininä, lakkasin käymästä Katolisessa kirkossa. Otin isästäni (hyvin ylpeä mies) mallia. Hän oli joutunut riitoihin pastorin kanssa ja vakuutti, ettei astuisi jalallaan hänen seurakuntaansa.

Sillä välin, muutamat kirkossa-käyvät

toverini kertoivat minulle oudosta, futuristisesta tapahtumasta jota he kutsuivat nimellä "Hurmos". Ystävieni ja äitini seurassa, kaikki näytti taas järkevältä. Sitten, kesällä 16-vuotis syntymäpäivien jälkeen, Kristillisten Urheilijoiden Veljesliiton leirillä, vaikken ollutkaan katuojasta nostettu juoppo, aloin tuntea olevani toivotomassa Jumalan tarpeessa.

150-kiloinen puhelinlinjamies Green Bay Packersista johti minut Jumalan luo, kertoessaan pienelle teiniryhmälle, mitä Jumala oli tehnyt hänen elämässään. Hän kertoi Jumalan armon kauneudesta ja Jeesuksen ristillä täyttämästä lunastustyöstä. Äiti oli jo ruvennut ottamaan myös meidät lapset mukaansa FGBMFI:n (Full Gospel Business Men's Fellowship International, toimii ja tunnetaan Suomessa nimellä; Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto, STELK) illalliskokouksiin. Vuosi siitä, kun olin ottanut Kristuksen elämäni, vastasin kokouksessa kutsuun. Menin saamaan Pyhän Hengen kasteen, josta olin niin usein saanut kuulla. Kauan kestänyt epäilyni poistui ja sain varmuuden, että olin tosiaan Jumalan lapsi ja tunsin selvemmin Hänen

länäolonsa.

Silti en aloittanut säännöllistä Raamatun tutkimista, tärkeää osaa jokaisen kristityn kasvussa. Vaikka kävimme kirkossa säännöllisesti, emme olleet "Aktiiveja Jumalan palvelijoita". Sitten eräänä päivänä eräs kohta hypähti esiin Raamatusta. "Hänelle Jeesus vastasi: 'Joka tarttuu auraan ja katsoo taakseen, ei ole sopiva Jumalan valtakuntaan'". Luukkaan evankeliumi 9:62 (-92).

Kun luin sen, koin hengessäni Jumalan sanovan, "Olen unohtanut kaikki syntisi. Anna itsellesi anteeksi ja seuraa minua". Olin jatkuvasti tuntenut syyllisyyttä asioista, joita oli tapahtunut vaimoni ja minun välilläni ennen avioliittoamme. Kun tottelin ovet aukenivat. Vuotta myöhemmin tein ensimmäisen sairaanhoidollisen lähetykseni Santiagoon Chileen. Vietin yhdeksän päivää auttaen puutteenalaisia ja jakaen evankeliumia. Olen vakuuttunut siitä, että matkan ensisijainen tarkoitus, oli valmistella minua Lähi-Idän matkaani varten.

Persian-lahden sota näytti minulle, että Jumala on uskollinen minun epäilyistäni

Lastenlääkäri, Tri. Sullivan ansaitsi lääketieteellisen arvonsa Wright State University School of Medicinessä. Hänellä ja hänen vaimollaan, Debralla, on kaksi poikaa, Daniel ja Sam. Sullivanit tekevät säännöllisesti sairaanhoidollisia lähetyksmatkoja Haitille. Tri Sullivan on FGBMFI:n ainaisjäsen.

huolimatta. Tervehdin kiitoksella jokaista siellä viettämäni päivää. Kuulin monen kipuilevan ja valittavan, "Kunpa tämä kaikki olisi ohi, olisinpa kotona". Miten säälittävää on toivoa elämänsä olevan ohi. Mitä tahansa teemmekin, meidän tulee olla hyviä palvelijoita sen aikaa, jonka Jumala on meille kullekin antanut. ●

Budapest

Johann Canton, Honduras: Budapestin tapahtuma oli vaikuttava. Liikemiehenä en ole tottunut puistokokouksiin, enkä tällä kertaa ollut kaupanteossa. Pyhän Hengen läsnäolo oli suorastaan "Kouriintuntuva". Kun näin ihmeiden tapahtuvan silmiäni edessä, en tiennyt mitä tehdä. Halusin itkeä, nauraa ja hypellä ilosta samaan aikaan. Se oli ensimmäinen kerta kun henkilökohtaisesti, itse näin sellaista.

Näin tilaat VOICE:n

Tilaa VOICE-lehti pysyvästi itsellesi ja ystävillesi! Se ilmestyy suomeksi kuusi kertaa vuodessa. Suomenkielisen lehden tilausmaksu 1997 on 60 markkaa ja se kattaa lehden painamisen ja jakelun. Hintaan ei sisälly mitään liikevoittoa.

Voit kysyä tai tilata myös muunkielisiä VOICE:ja ja niiden irtonumeroita. VOICE ilmestyy 27 eri kielellä!

Lähetä tilauksesi ja tiedustelusi (ei rahaa!) STELK:ille, os. Pertti Jotuni, Martintie 14 B, 02270 ESPOO, puh. (09) 8843234, (09) 8044004, fax (09) 8842335. STELK laskuttaa Sinulta tilauksesi.

Aito mustalainen

Sonnie Gibbard, Lontoo, Englanti

Olen "Tetchina Romani Chail", eli aito mustalainen. Synnyin New Forestissa olkivuoteella eräänä kylmänä tammikuun yönä. Mustalaisperinteen mukaan minut nostettiin ylös ja uhrattiin "takaisin" Jumalalle. Sirkustaiteilijat aloittavat nuorina. Osasin jo kolmen vanhana nuoralakävelyä. Isoisäni opetti minulle kaiken hevosista. Yksitoistavuotiaana hallitsin täydellisesti ratsastamisen ilman satulaa.

Murhe murtaa

Sodan aikana isäni joutui Burmassa sotavangiksi. Hän kuoli Singaporen Changi-vankilassa. Äitini kuoltua syöpään kun olin neljätoista jouduin huolehtimaan veljistäni ja siskoistani. Meitä oli kuusi ja nuorin siskoni oli vain kolmevuotias. Vastuuni oli suuri, sillä meillä ei ollut sosi-aaliapua, terveydenhuoltoa, ruokakortteja eikä vakituista asuinpaikkaa. Säilyttääksemme perheyhteyden ja välttääksemme joutumasta laitoksiin, lähdimme maantielle hevosvetoisella vankkurillamme.

Näihin aikoihin vastasin isoisäni, "Mustalais Smithin", saarnaamaan evankeliumin sanomaan. Kutsuin Jeesuksen elämäni, vaikka en halunnut olla kuin isoisäni, aina matkoilla ja harvoin paikalla kun olisimme tarvinneet häntä. Pian tämän jälkeen hän kuoli merellä saarna-matkallaan Amerikkaan. Ajat olivat kovat ja minun täytyi ryhtyä jopa varastamaan pöytäkirjoitamme hengessä. Se vaivasi minua suuresti, koska olin kristitty, mutta olihan meidän syötävä.

Tulimme usein aikaisin aamuisin Essexin Abridgen kautta. Lapset istuivat vankureissa minun kävellessä vieressä hevosta taluttaen. Paikallinen poliisi "Jepari Kelly", saattoi pyörällä luoksemme, ottaa rullalle käärityn sadeviittansa ja huitaista sillä minua korvalliselle. Ihmettelin miksi hän niin teki, sillä se teki todella kipeää. Joskus saatoin nähdä vapaana syntyneen kanan juoksevan tien poikki, jolloin pyydystin sen meille sunnuntailounaaksi.

Joskus hyppäsin aidan yli, varastin kuusi kananmunaa aamiaiseksi tai pellolla kasvavia vihanneksia. Näin pysyimme hengissä kunnes sain yön sirkuksesta, trapetsitaiteilijana.

Koska minusta oli tullut ajan myötä erittäin hyvä, minua pyydettiin elokuvaan stuntmaniksi, saatoin itse määrätä palkkioni. Sain tehdä työtä kuuluisien filmitähtien, kuten Burt Lancasterin kanssa elokuvassa "Maailman suurin show", Tony Curtisin ja Gina Lollobrigidan kanssa "Trapetsissa", Raj Kapoorin kanssa "Jokerissa" sekä Pi Ramlinin kanssa "Malyan tähdessä". Se oli hienoa elämää ja minusta tuli miljonääri. En koskaan ollut käynyt koulua, joten en osannut lukea enkä kirjoittaa. Hitaasti kristillinen sitoutumiseni hiipui, mutta Jumala piti ylläni edelleen suojelevaa kättään.

Kun olin kahdeksantoistavuotias ja veljistäni ja sisaristani jo huolehdittiin, päätin liittyä armeijaan. Olimme leiriytyneet Aldershotiin Surreyssa, lähelle Laskuvarjojoukkojen harjoituskenttää.

Nautin katsella heidän harjoituksiaan ja eräänä päivänä kävelin heidän parakeilleen kysymään miten voisni liittyä heihin. He luulivat voivansa pilailia mustalaispojan kustannuksella ja he päättivät testaavansa minut. He lähettivät minut 10-metriseen nosturiin, jonka alapuolella oli kova betonilattia. "Hyppää, tee kuperkeikka eteenpäin pyörähtäen". He eivät tienneet, että olin trapetsitaiteilija ja uhmaten tosi-asiaa, että vaikka he eivät laittaneet minulle turvaväljaitä, hyppäsin ja laskeuduin turvallisesti. Minuun ei tullut jälkeäkään! "Sinun täytyy olla hullu", he sanoivat, mutta minulle oli annettu haluamani tilaisuus. Jälleen kerran Jumala oli varjellut minua!

Vaimoni, Rosemary, joka ei ole mustalainen, käytti elämästään kymmenen vuotta

Ruokavarkaisissa

Ennen pääsyäni sirkukseen minun oli varastettava ruokaa, jotta olisi jotain pöydälle pantavaa. Vuosia siitä kun olin pannut asiat kuntoon Jumalan kanssa, palasin Essexiin tapaamaan maanviljelijää, jolta olin varastellut kanoja. Halusin pyytää anteeksi. Hän kertoi tunteneensa olosuhteemme, saaneensa aina tiedon tulostamme "Jepari Kellyltä". Hän oli tarkoituksella laittanut näkyville kananmunia ja antanut kanojensa liikkua reittimme poikki. Hän oli myös kristitty, isoisäni "Mustalais Smithin" kääntänyt. Hänen ja muiden uskollisten ihmisten avulla Jumala oli huolehtinut meistä. Olin halunnut maksaa takaisin velkani, mutta hän ei halunnut rahaa.

Elämässäni tapahtuu muita tärkeitä asioita. Vähän aikaa sitten vierailin Romanian mustalaisten luona. Rahan, ruoan ja vaatteiden edellä oli tarve saada kuulla Jeesuksen rakkaudesta.

Täynnä reikiä!

Koulutukseni jälkeen minut lähetettiin Koreaan aktiivipalvelukseen. Olin ollut monessa taistelussa, mutta en koskaan sodassa. Palvelin yksitoista kuukautta 38-leveyspiirillä, Pohjois- ja Etelä-Korean rajalla, missä haavoituin useaman kerran. Vasemmasta kädestäni irtosi räjähdyksessä kolme sormea, jotka kirurgi onnistui kiinnittämään takaisin. Tänäpäin voin soittaa kitaraa kipua tuntematta. Minulla on takaraivos- sa metallilevyn pala. Sokeuduin, mutta Herra antoi näköni takaisin. Pistin läpäisi ranteeni ja luoti meni vasemman polvilumpioni lävitse, mutta jälleen, en kärsi kipuja näiden vammojen johdosta.

Vatsassani on kahden tuuman kokoinen reikä – pistimen aiheuttama, joka ei umpeudu. Viimeksi kun kävin sairaalassa ja lääkäreiden katsellessa röntgenku- viani, he kutsuivat minua ”Tetleyn tee- pussiksi”, koska olen täynnä reikiä!

huolehtiessaan minusta; kiitän hänestä Jumalaa. Hän kertoi minulle Pyhän Hengen kasteesta ja rukoili puolestani. Armossaan Jumala täytti minut Hengellään.

Toivuttuani Korean sodassa saamistani vammoista jouduin lisäkoulutukseen ja minut lähetettiin Borneolle. Sir Gerald Templar komensi Lähi-Idän maajoukkoja. Palvelin hänen alaisuudessaan 2 vuotta 3 kuukautta. Minulla oli kunnia toimia Kentin herttuan ja prinsessa Alexandran äidin henkilökohtaisena turvamiehenä heidän vieraillessaan Singaporessa kunin- gattaren kruunajaisten aikaan. Toimin sil- loin koulutuskersanttina, uin, pelasin vesipal- loa ja nyrkkeilin armeijan joukkueessa.

Partioidessamme Borneon viidakossa meidät piirrettiin. Meitä ammuttiin ja jätettiin kuolemaan. Minä pelastuin, vain koska, taisteluparini Andy hyppäsi eteeni ja kuoli puolestani. Tämä sai minut selkeämmin ymmärtämään mitä Jeesus oli tehnyt puolestani. Huusin Jumalaa, että Hän auttaisi minua ja jotenkin onnistuin ryömimään ulos viidakosta. Seuraava minkä tajusin, oli, että makasin sairaalassa Singaporessa.

Vaikka olen nyt 63, olen edelleen hyvässä kunnossa ja uin puolitoista kilo- metriä aina kun siihen on mahdollisuus. Olen elänyt hyviä ja huonoja aikoja, ylämäkiä ja alamäkiä – Jeesus on ollut uskollinen lupaukselleen, ”Olen aina kanssasi”. Tänäpäin olen ”Mustalaiset Kristukselle” järjestön puheenjohtaja. Mustalaisten parissa on menossa suuri herätys Ranskassa, Espanjassa ja Itä- Euroopassa. Ympäri maailmaa on hajaantuneina yli 40 miljoonaa mustalaista. Suurin toiveeni on, että he kaikki saisivat kuulla Jeesuksesta Kristuksesta, maailman Vapahtajasta. ●

MISSÄ ON LÄHIN STELK?

FGBMFI toimii jo noin 150 eri maassa ympäri maailman

STELK 1.07.1997:

Puheenjohtaja (*Yhdyshenkilö):
Puh (koti ellei t = työ)

EKENÄS

* U Majabacka: (019) 2411920

ESPOO/KAUNIAINEN

M Virkki : (09) 8018036

FORSSA

* A Orre: (049) 922261

HELSINKI- POHJOINEN

H Nenonen: (09) 672050;
(09) 7533070 t

HÄMEENLINNA

P Salmela: (03) 6748260

JYVÄSKYLÄ

J Aittila: (014) 645032

KARHULA

ks KOTKA

KARLEBY

N Kjellman: (06) 8222418

KEMI & TORNIO

M Kättö: (016)221133

KESKI-UUSIMAA

Järvenpää Kerava
Tuusula K Uhrman:
(09) 2943135;
050 5002404

KOKKOLA

ks Karleby

KOTKA

J Lemmetyinen:
(05) 263395;
(020) 4402334 t

KOUVOLA

M Hatara: (05) 3810082

LAHTI

J Koski: (03) 7511964;
(05) 3755240 t

LAPPEENRANTA

* E Räsänen: (05) 4169920

NAANTALI

S Karinkanta: (02) 4353164

PORI

P Rotkus: (02) 6475534

TAMMISAARI

ks Ekenäs

TAMPERE

P Hakala: (03) 2554060;
(03) 2223355 t

TIKKURILA

ks Vantaa

TURKU

O Valo: (02)4385958

VALKEAKOSKI

H Backman: (03) 5844131

0400 335872;
(030) 5751260 t

VANTAA

T Nybergh: (09) 8733418 t
(040) 5875 191

E-Mail: tom.nybergh@pp.inet.fi

STELK (FGBMFI) FINLAND

J Koski (varapuh.joht):

(03) 7511964;
(05) 3755240 t

J Niemi (talous):

(09) 314861

T Nybergh (VOICE):

(09) 8733418 t
040 5875 191

E-Mail: voice@dlc.fi

P Jotuni (tiedustelut, tilaukset, osoitteet)

(09) 8843234
(09) 8044004
(09) 8842335 f

FGBMFI Other Nations

P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3,
Belgium. Tel:(016)20.79.44
Fax:(016)20.79.31 E-Mail:
100444.1300@compuserve.com

Voittajan etu

Bill Ashpaugh, Olympiatason kehonrakentaja

Viisitoistavuotiaana riskeerasin 38 dollaria sijoittamalla ne sarjaan Charles Atlas-painoja. Tuo postimyyntin erikoistarjous osoittautui saraksi yksinkertaisia käsipainoja. Perustin oman kuntosalini rapistuneeseen kanahäkkiimme, jossa harjoittelin opiskeluni aikana, aina valmistumiseeni saakka. Valmistumisen jälkeen aloitin kilpailemisen tosissani. Olin todella tyytyväinen kun sijoituin nejäneksi Olympiakisojen painonnostossa. Tiesin asioiden muuttuvan. Päätin siitä päivästä lähtien olla kaikessa ensimmäinen. Se vaatisi sitoutumista, kuria ja kovaa työtä.

Vaikka minut oli kasvatettu seurakunnan helmassa, ja vaikka osallistuin edelleen sunnuntain Jumalanpalvelukseen, oli hengellinen elämäni vain haalean lämmin. Vuosien varrella perheeltäni kuulemani monet todistukset Jeesuksen

Kristuksen voimasta ja rakkaudesta saivat sinä iltapäivänä uuden merkityksen, kun lääkäriini ilmoitti varanneensa minulle sairaalasta huoneen kello yhdeksästä lähtien samana iltana.

Pikkusiskoni, Lois, joka itkien tuli sairaalassa huoneeseeni, sanoi ”Bill, Jeesus Kristus voi parantaa sinut”. Se oli minulle uutinen. Myöhemmin minut yllätti kammottava saastaisuuden tunne. Tunsin pakottavaa tarvetta puhua Jumalan kanssa. ”Jumala, Sinä tiedät, että olen ollut pelkkä ’väärennös’ koko elämäni ajan, mutta minusta tuntuu nyt erilaiselta. Jos Sinä huolit minut tänään, jos Sinä haluat tulla elämäni, annan Sinulle kaikkeni. Haluan Sinut elämäni ja teen kaiken mitä minulta vaadit”. Luovutin sinä aamuna Jumalalle kaiken, myös ylpeyteni. Jumala paransi aikanaan myös sairauteni ja sain jopa voittaa Mr.Indiana-tittelin. ●

Jalkapalloa ja väkivaltaa!

Stefan Driess, Schlaitdorf, Saksa

Huligaanit, toisin kuin muut fanit, ottavat vaarin jokaisesta mahdollisuudesta saada tapella vastapuolta kannattavien nyrkkisankareiden kanssa. Matkustimme kaikkialle missä joukkueemme pelasi, – toivossa saada tapella, kunnolla. Ollakseni rehellinen, se kiinnosti minua jopa enemmän kuin ottelu. Muodostimme vähitellen jengin, joka otti nimekseen ”Red-Devils” (Punaiset Pirut).

Jengejä oli useita: ”Hell’s Devils” (Helvetin Pirut), jotka tunnetaan kovaotteisista jäsenistään, ”Mighty Devils” (Mahtavat Pirut, ”Red-White-Army” (Punavalkoinen-Armeija) ja ”Red Front” (Punainen Rintama). Päätavoittemme oli kukistaa muuta jengit.

Ensimmäinen yhteytemme henkimaailmaan tapahtui Ouija-pöydän kautta (spiritismi). Kysyin eräänä päivänä hengeltä, joka sanoi olevansa suojelusenkelini, ”Voisinko saada nähdä sinut”? ”Tottakai”, se vastasi, ”Sinun tarvitsee vain sallia minun tulla luoksesi”. ”Tule sitten tänä iltana”, pyysin.

Sinä iltana odotin yksin huoneessani, mutta mitään ei tapahtunut. ”Idiootti”, mutisin, ”Miten olenkaan voinut uskoa sellaiseen”? Yhtäkkiä hahmo ilmestyi sängyni päähän. Hahmo oli täysin valkoinen. Hieroin silmiäni, mutta hahmo pysyi paikallaan. Aivan kuin kokeeksi, vilkutin sille, se vilkutti takaisin! Olin shokissa, vetäydyin taaksepäin ja yritin piiloutua.

Toinen puoli elämäni oli vielä vähemmän filosofista. Se sisälsi juhlia, viinaa ja naisia. Näin olin elänyt neljätoistavuotiaasta saakka.

”Urani” huligaanina alkoi kun ystäväni ottivat minut mukaansa jalkapallo-ottelun Kaiserslauterniin. Joukkohysteria oli kiehtovaa – kannattajat heittivät haasteita toiselle joukkueelle ja heidän faninsa taas palauttivat ne provokaatioina. Sain ajan myötä enemmän ja enemmän hyväksyntää. Pian opin, että kannattajissa oli sekä tavallisia faneja, että huligaaneja.

Vaikken ollut erityisen rohkea, halusin

saada osakseni kunnioitusta, tajusin, että paras tapa saada sitä oli olemalla mahdollisimman brutaali. Huomasin, että viina ja huumeet auttoivat minut voittamaan pelkoni. Pian ihmiset tunsivat ”Stefan Driessin ja Punaiset Pirut”. Kun ilmestymme ei kestänyt kauan ennen kuin täysi rähinä oli jo käynnissä.

Okkultismin maailma

Kokemukseni hahmosta sängynpäädyseni aiheutti minulle unettomia öitä. ”Poistuin, koska olit peloissasi,” hahmo sanoi seuraavan kerran kohdatessamme, ”Mutta jos haluat, voin tulla useammin”. Kuvittelin tehneeni nokkelasti kun vastasin ”Tule vaan”. Tuntui mielenkiintoiselta oppia asioita ”toisesta” maailmasta. Uskottelin olevani jotakin erikoista.

Olin yhteydessä lähes päivittäin. Tuskin huomasin, että minua käytettiin hyväksi, jotta muut ihmiset joutuisivat kielteisten henkien vaikutukseen. Pian hengellä oli minusta niin luja ote, että menetin itseni hallinnan – mikä oli maksaa toisen jengiläisen hengen. Menetin työpaikkani ja tyttöystäväni jätti minut. Jouduin

oikeuteen ja vältin useamman kerran kuoleman nipin napin. Silloin ajatus iski minuun, ”Miksi en tappaisi itseäni”?

Itsemurha

Kun ensimmäisen kerran yritin lopettaa kurjuuteni olin niin juovuksissa, että en tajunnut mistä kohtaa rannettani minun pitäisi viiltää. Toisella kerralla olin selvinpäin. Tarkoitukseni oli mennä viini-tarhaan konjakkipullon kanssa, nukahtaa humalassa ja toivoa, että kylmyys hoitaisi lopun.

Kun istuin jäisessä mäenrinteessä, mietin mitä olin tekemässä, näin yhtäkkiä arpiset, rumat kasvat. Silmäpari tuijotti aivan kuin lävitseni. Kasvat nauroivat minulle: ”Enkö sanonutkin, että saamme sinut?” Vihaisena huusin takaisin: ”Uskon Jumalaan, Hän on sinua mahtavampi”.

Sain tuosta teeskennelystä kommentistani mieleeni ajatuksen, ” Jos paholainen on niin todellinen, myös Jumala on todellinen”. Käänsin katseeni heti pois noista demoonisista kasvoista edessäni ja sanoin, ”Jumala, jos todella olet olemassa, auta minua. Tee jotakin! En pysty enää

Pikatietä helvettiin

AC/DC-yhtyeen ”Highway to Hell” (Pikatietä helvettiin) oli suosikkilauluni. Nimi viittasi elämäni T-risteykseen. Näin itseni kiittävän tietä pitkin huippuvauhtia. Useammin kuin kerran yritin löytää poistumisramppeja, mutta turhaan. Vauhtini vain lisääntyi.

Elämäntapani ei suinkaan ollut halpa – minun täytyi varastella ja myydä huumeita ylläpitääkseniapani. Asiat, joita jouduin tekemään säilyttääkseni asemiani huligaanina maksoi minulle itsetuntoni. Tosiasiassa aloin vihata itseäni samoin kuin ympäristöäni. Lopulta tulin niin väkivaltaiseksi, että minua piti pidätellä, etten tappaisi ketään kahinoissamme.

HENKILÖKOHTAINEN SUHDE JUMALAAAN

Lukiessasi VOICE-lehteä, olet ehkä kysynyt, voisiko Sinullakin olla sellainen suhde Jumalaan kuin ne, joista tässä on kerrottu. Ota tätä varten seuraavat askleet.

jatkamaan; auta minua”!

Tunsin jonkin uuden olevan läsnä ympärilläni, kun demoni katosi. Voima ja lämpö tulvahti sisääni tavalla, jota en ollut koskaan aikaisemmin tuntenut. Minulla ei ollut aavistustakaan siitä mitä tapahtui, se oli ihanaa ja se täytti minut kokonaan. Tänään tiedän, että kyseessä oli Jumalan läsnäolo. Sinä iltana, ennen nukkumaanmenoa, rukoilin uudelleen, ”Jumala, jos se olit Sinä, näytä sinä minulle tie”.

Kun muutaman viikon kuluttua palasin kotiin siskoni odotti minua. ”Äiti on sairaalassa”, hän sanoi. ”Hän on saanut vakavan sydänkohtauksen ja on hengityslaitteessa”. Sillä hetkellä tunsin syyllisyyttä: hän on varmasti ollut huolissaan vuokseni; hän oli rukoillut syntieni tähden! Hän todella rakasti minua. ”Kuka huolehtisi minusta kun hän on mennyt pois”?

Palatessani sairaalasta siskoni luokse, huomasin Raamatun kirjahyllyllä. Otin sen, avasin sen sattumanvaraisesti. Aloin lukea. ”Pendon luku on 666”. (Joh.ilm. 13:10). ”Huh”, ajattelin, se kiinnosti minua erityisesti, sillä eräs suosikkikapaleistani oli Iron Maiden-yhtyeen ’The Number of the Beast’ (Pendon luku).

Muutaman päivän kuluttua siskoni ja hänen ystävänsä kertoivat minulle Jeesuksesta – että Hän ei ole kuollut ja, että Hän on ainoa tie Jumalan luokse. Kun

he puhuivat minulle heidän silmänsä loistivat. He kehottivat minua antamaan elämäni Hänen käsiinsä ja luottamaan Häneen täysin. He ehdottivat, että rukoilisin yksinkertaisesti, ”Jeesus, tarvitsen Sinua, ota elämäni käsiisi ja johdata sinä minua tästä lähtien”. Äitini kuoli muutamaa viikkoa myöhemmin. Toisaalta tunsin, ettei minun tarvinnut kohdata tätä menetystä yksin. Olin lopulta löytänyt uuden ja paremman tien – Jeesuksen Kristuksen tien.

Tammikuussa 1991 minusta tuli tosi kristitty. Se merkitsee minulle Jeesuksen rakastamista ja hänen johdatuksensa etsimistä kaikessa – tehdä mitä Hän tahtoo. Hän tahtoo meidän näyttävän maailmalle Jumalan rakkauden – tuoda toivoa toivottomille ja lohtua sureville.

Vihan tilalle olen saanut toivon ja rakkauden, en enää tarvitse alkoholia ja huumeita saadakseni rohkeutta kohdata elämä. Huomaan haluavani auttaa, rakentaa enkä tuhota. En enää hulinoi. Olen käynyt Intiassa, Bombayn slummeissa jakamassa apua kristillisessä rakkaudessa. Olen kertonut heille totuuden – kärsimyksen ’Pikatieltä’ on myös poistumiskaista. Jeesuksen rakkauden kautta löytyy parempi tie, eikä se ole kaukana. ●

1 Tunnusta: Jumalalle eläneesi itsekkäästi ja tehneesi syntiä, kun et ole kunnioittanut Häntä elämäsi Herrana ja olet siksi Hänestä erossa. ”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23)

2 Kadu kääntymällä Jumalan puoleen ja pyytämällä Häneltä anteeksi entisiä syntejäsi ja Hänen apuaan voidaksesi elää Hänen tahtonsa mukaan. ”... ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte.” (Luuk. 13:3)

3 Usko että Jeesus on Jumalan Poika ja että Hän on ristinkuolemassaan ottanut kantaaksesi Sinun syntisi, jotta Sinä saisit Jumalan anteeksiantamuksen. ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16)

4 Tunnusta että haluat kutsua Jeesuksen Vapahtajaksesi ja elämäsi Herraksi. ”Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut” (Room.10:9)

Jos huolellisesti harkittuasi haluat ottaa tämän tärkeän askelen, niin rukoile ääneen seuraava rukous: *”Rakas Jumala, minä tiedän olevani syntinen ja että minä siksi olen tiellä kadotukseen. Mutta minä uskon sydämessäni, että Sinun Poikasi Jeesus on kuollut kaikkien syntisten puolesta ja siis minunkin puolestani sekä vuodattanut verensä pestäkseen pois syntini. Minä tunnustan, että Jeesus on minun elämäni Herra ja minun Vapahtajani ja kiitän Sinua iankaikkisen elämän lahjasta. Minä panen luottamukseni Sinuun, että Sinä autat minua elämään Sinun tahtosi mukaan.”*

Älä jää riippuvaiseksi tunteistasi Jumalan hyväksymisen todisteina. Tunteet muuttuvat, mutta Sinun uusi suhteesi Jumalaan perustuu Hänen lupauksiinsa (Room. 10:13). **Älä häpeä kertoa toisillekin Jeesuksesta** (Matt. 10:32). **Varaa joka päivä aikaa rukoukseen ja Raamatun lukemiseen** (1 Piet. 2:2; Ps. 37:4; Room. 8:14). Tehtyäsi tämän suurimman kaikista päätöksistä voit kertoa siitä meille, niin lähetämme Sinulle lisää aineistoa. Antamiasi tietoja ei käytetä muuhun tarkoitukseen. (Raamatun sitaattit: VT 1933; UT 1938)

☐ HALUATKO YHTEYDEN STELK:IIN? ☐

PL 217, 00931 HELSINKI • PL 57, 00271 ESPOO • puh (09) 883234 • (09) 8044004 • fax (09) 882335

- Ilmoitan päätöksestäni seurata Jeesusta Kristusta ja toivon yhteydenottoa
- Lähettäkää tietoja STELK:in toiminnasta
- Olen kiinnostunut STELK:in jäsenyydestä

Nimi • Osoite • Puh/Fax:

Perhe- väkivaltaa

Gary Jackson, Essex, Englanti

Aikaisimmat muistoni tuovat mielikuvia ”Kukkaisvoimasta”. Johtuen ryyppäämisestä, huumeista ja popmusiikista, isäni ja äitini väkivaltaiset riidat lisääntyivät, kunnes he lopulta erosivat. Se oli alkua elämäni pelottavimmalle ajanjaksolle. Minä, veljeni ja äitini jouduimme terrorisoivan väkivallan loukkuun. Äitini uusi poikaystävä oli väkivaltainen mies, joka säännöllisesti pahoinpiteli hänet. Hän tumpasi usein tupakkansa äidin käsivarsiin ja reisiin. Äiti yritti kaikkensa estääkseen häntä vahingoittamasta itseään ja meitä lapsia. Hän tuli kanssamme makuuhuoneeseen ja lukitsi oven sisäpuolelta.

Kerran, lomani aikana, luonnollinen isäni ryhtyi käyttämään minua seksuaalisesti hyväkseen. Miehuusikään tullessani olin oppinut, että ainoa tapa säästyä vammoilta, oli olla luottamatta kehenkään tai olla rakastamatta ketään. Menin naimisiin nuoren kauniin tytön kanssa ja meitä siunattiin pienen pojan syntymällä. Siitä ja vakituisesta työstä huolimatta elämästäni puuttui jokin.

Löysin itseni 29-vuotis syntymäpäivänä sairaalasta, kärsien nivelreumasta ja tarvitin leikkausta oikeaan polveeni. Odottaessani hoitohenkilöitä noutamaan minua teatteriin, sairaalapastori tuli vierailemaan luonani. En ollut lainkaan iloinen nähdessäni hänet, päästääkseni hänestä pian eroon annoin hänen rukoilla puolestani. Hän kysyi halusinko tulla täytenä Pyhällä Hengellä, että leikkaus menisi hyvin ja, että toipuisin nopeasti. Hänen rukoillessaan puolestani tunsin lämmön menevän kehoni läpi. Kokemus riisui minut

aseista, enkä pystynyt kieltäytymään, kun tämä ystävällinen mies kertoi tulevansa katsoomaan minua uudelleen.

Leikkaus meni hyvin ja minut kotiutettiin kahden päivän kuluttua. Jotenkin minusta tuntui, että minun pitäisi vielä kerran tavata tuo mies. Soitin hänelle sairaalaan ja hän tuli tapaamaan minua kotiini. Ennenkuin edes kerroin hänelle kokemuksestani, hän jo tiesi siitä. Hän puhui minulle Jeesuksesta Kristuksesta kertoen kuinka paljon Hän rakastaa minua. Poistuessaan hän antoi minulle Raamatun ja kutsun seurakuntaansa.

Vastattuani pastorin kutsuun sain kokea sellaista, mistä en ennen ollut tiennyt – levon ja rauhan tunteen. Muutama viikko myöhemmin osallistuin parantumiskokoukseen, jossa vastasin kutsuun, joka esitettiin niille, jotka haluavat luovuttaa elämänsä Jeesukselle Kristukselle. Kun polvistuin kirkon alttarille kyyneleeni valuiivat vuolaasti. Tunsin valtavan taakan nostettavan pois harteiltani. Kokouksen jälkeen eräs mies kutsui minut osallistumaan FGBMFI:n (Full Gospel Business Men's Fellowship International, toimii ja tunnetaan Suomessa nimellä; Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto, STELK) Southendin osaston järjestämälle illalliselle.

Illallista, joka oli erinomainen, seurasi Don Latham nimisen kristityn miehen todistus. Don oli hyvä ja humoristinen puhuja, hän kertoi Jumalan tekemistä uskomattomista asioista hänen elämässään. Hänen puhuttuaan, hän kutsui ihmisiä etualalle esirukousta varten. Menin eteen ja minulta kysyttiin olenko saanut Pyhän Hengen kasteen. Kun sanoin en, hän alkoi rukoilla puolestani. Hitaasti huone näytti katoavan ja havaitsin olevani kirkkaimmassa koskaan näkemässäni valossa. Se oli niin lempeätä ja rauhaa! Katsellessani sitä se tuli lähemmäksi, sain suorastaan kylpeä siinä. Se täytti minut puhtaalla lämpimällä

hehkullaan. Kun huone hitaasti palasi taas näkyviin, huomasin makaavani selälläni keskellä ravintolan lattiaa.

Siitä hetkestä lähtien minut on täyttänyt halu julistaa evankeliumia ja palvella Kristusta. Minusta tuli seurakunnan johtaja ja aloitin kaksivuotisen Kristinopin kurssin. Vuosien varrella Jumala on tukenut minua ja siunannut minua. Muutama vuosi sitten hän muistutti minua lapsuuden haavoistani. Tiesin, että oli aika avata haavoittunut sydämeni ja luovuttaa Jeesukselle kaikki tuska ja tuntemani katkeruus.

Jumala on armollinen. Levon ja rakkauden ilmapiirissä, tuska, kipu ja ahdistus poistui.

Rohkaistuna Jumalan sanasta kirjoituksissa ja varmistuessa Jumalan rakkaudesta, eräs kristitty neuvonantaja johdatti minut rukoilemaan. Se ei ollut helppoa. Kun toin elämäni Jumalan eteen, havaitsin, että minun tuli käydä sisimpäni pimeimmissä paikoissa, paikoissa joissa oli pelkoa, paikkoja ja muistoja joiden kohtaamiseen minulla ei ollut voimia.

Silloin sain näyn kauniista angervoista ja rauhallisesta joesta. Kuulin lintujen laulavan ja rauhoittavan äänen lievittävän tuskaani ja täyttävän parantavaa rakkautta haavoittuneeseen ja itkevään sisäiseen olemukseeni. Kun kohtasin menneisyyteni, muistaen huutoni pimeydessä, tiesin, etten enää ole yksin. Yksi kerrallaan muistoni palautuivat ja yksitellen vapauduin pelon kahleista.

Tänä päivänä olen haltioitunut Jumalan rakkaudesta. Minulla on etuoikeus saarnata ja opettaa seurakunnassa. Jumala on totisesti ihana. Hän kirjaimellisesti paransi elämäni!

KEITÄ OLEMME?

Kansainvälinen The Full Gospel Business Men's Fellowship International FGBMFI ja sen suomalainen tytäryhdistys Suomen Täyden Evankeliumin Liikemiesten Kansainvälinen Veljesliitto STELK ovat kristittyjen liikemiesten yhteisöjä tarkoituksenaan:

1 kutsua miehiä Jumalan yhteyteen ja seurakuntiin todistamalla Jumalan läsnäolosta ja voimasta tämän päivän maailmassa koko ihmiselle suunnatun täyden evankeliumin avulla,

2 tarjota perusta kristittyjen miesten yhteydelle kaikkialla heidän kokemuksistaan Jeesuksessa Kristuksessa kertovan yhteisen lipun alla ja vahvistaa heitä menemään seurakuntiinsa virkistyneinä ja uudistuneina. Nämä yhteisöt eivät itse ole seurakuntia eivätkä lahkoja, niillä ei ole pappeja eivätkä ne perusta seurakuntia,

3 pyrkiä voimistamaan yhteyttä kristittyjen kesken.

VOICE No.981

This is one of twenty-eight languages of Voice Magazine published by the FGBMFI International Office. The Finnish edition is printed six times a year. • P.O. Box 49, B-3000 Leuven 3, Belgium. Tel: (016)20.79.44 Fax: (016)20.79.31

PUBLICATIONS • Editor: Blair Scott
E-Mail: 100444.1300@compuserve.com
International Publications Directors: Jerry Jensen & Blair Scott. • Assistant: Donato Anzalone. • Graphics: Int'l Graphics & Design. • Art: Jean Claude Duviella. • Int'l Graphics: Colin Smith.